

Sigla sín egna sjógv

TAD tykist nú at vera gingið upp fyri sambandinum, at vit hava fingið ið nýtt landsstýri. Í øllum førum er tað hetta oddagreinin í leygardagsblaðnum vil hava okkum at skilja.

NÚ ivast vit ikki í, at tey flestu hava fingið hetta við, men Dimma heldur, sum rímligt kanska er, at ikki kann sigast nóg ofta frá, hvussu einastandandi skilagott og arbeiðsdugnaligt farna landsstýri kanska var, sammet við nútíðandi landsstýri.

DIMMA vágar sær at siga, at her er einki hent síðan stjórnarskiptið og at alt annað enn nakað gott kann væntast av hesum báðum oyðilöndunum av flokkum, sum hvørki so ella so hava skil fyri pengum — bert at brúka teir.

OG sjálvsagt kann hon ikki bara sær fyri at lita aftur um bak fyri at sambara seinastu landsstýrinu við tey óføra góðu samstarvsárinu, tá javnaðarflokkurin saman við sambands- og sjálvstýrisflokkinum ráddu fyri borgum. Og Dimma hevur rætt í tí, at hetta vóru fyri Føroyar menningarar við lít — ár, ið allir líta aftur á sum sonn eydnur fyri Føroyaland. Útbyggingarnar allar vóru neyðugar og øll skiltu tørvin á teimum. Alt gekk bara rætta vegin.

AT stigur kom í, tá vit vóru trongdir burtur av fjarleiðunum, sum vit til ta tíð høvdu kunnað troytt eftir vild, var sjálvsagt ein brøkur í rokningini, men størsti politiski brøkurin ar tann umlegging av veiðiflota okkara, sum sambandið tá legði upp til. Tí skuldi nakað hald verið í reypi sambandsmanna um framskygni og varsemi í fiskivinnumálum, so áttu teir tá, meðan ráðini vóru og nýggj skip enn nøkunlunda bílig, at havt skipað øðrvísi og frægari fyri, enn at undirdýkt Føroyagrunnar við totalt óhóskandi og í dýrum dóma yvirfíggaðum og umbygdum fjarskiskipum. Eingin nýstist at greiða sambandinum frá, at tað var hetta óskil, ið veruliga fekk gongd á studningsmylluna.

Tann strukturbroyting, sum javnaðarflokkurin einsamallur talaði fyri tá, skuldi sjálvsagt verið framd og snuddirnir tiknir. Heldur tað, enn at biða til nú, tá nærur eingin fiskur er eftir, alt samalt takkað verið tí landskassafiskiskapi, sambandið tá legði upp til.

SJÁLVSAGT skilja vit, at vinnu-møguleikar máttu útvegast onkursvegna, men sum gjørt var, longdi tað bert um pínuna. Vit skulu ikki taka okkum størri rætt enn Dimma til at vera eftirlókir, men sambandsmenn sum aðrir mugu í hesum til fisk vánaligu tíðum geva teimum rætt, ið tá talaðu fyri útveg- an av einum meira avvigaðum flota

— einum flota við skynsamari býti millum trol og línu/húk.

IKKI tí, sambandið átti tá í Jógvan I. Olsen sanniliga skilamann, ið helt á rættuliga leiingi at tala fyri hesum sama, men hansara egnu óntu honum ikki aftur.

UM hetta var veruliga orsøkin til leiðsluskiftið í sambandinum undir seinastu samgongu, har Jógvan varð settur at umsita fiskivinnu-mál, er okkum ikki greitt, men hóast nú trolaramaður, mundi Jógvan ikki hava slept skynsomu og greiðu hugsanum sínum um frægasta flotabýti — at ránsveiðan eftir »undirskotsfiski« mátti skerjast álvarsliga og at einasta gongda leið var meirvirking av tí sindrinum, vit hava.

JAVNAÐARFLOKKURIN minnst sum sagt gomlu góðu dagarnar og góða samstarvið millum heima-stýrisflokkarnar við ávisum sorg-blíðni. — Helst var politikkur tá heldur ikki so fløkjasligur, sum sambandið lutvíst hevur gjørt hann aftaná, at Kristian Djurhuus slepti endanum. Tá bar til at tala saman — nú ber einki til.

AT billa nøkrum nakað annað inn, vildi verið at hildið lesarar sum veljarar fyri tað turra spott. Sambandið hevur hvørki verið til at høgga ella stinga í, tá tað snúði seg um javnaðarflokkinn. Flokkurin hevur mót-

vegis javnaðarflokkinum ongantíð lagt dent á politikkin sum so, men nýtt alla orku sína tann vegin uppá persónligt briksl og tað, ið verri er. At hetta er so prógv, at sambandið heldur vildi í landsstýri saman við argasta fíggingu sínum, tjóðveldis-flokkinum.

AT hetta var eins stórir brølari fyri sambandið sum fyri tjóðveldis-flokkinn, vita báðir partar nú. Tjóðveldisflokkurin segði seg at gera tað av treiskni móttvegis javnaðarflokkinum, sum ikki til allar tíðir skuldi loyva sær at trúgva, at hesin flokkur fyri einhvønn prís vildi vera »jolla« hjá javnaðarflokkinum.

UM sama »jollukompleks« veruliga hevur gjørt seg galdandi millum leiðandi sambandsmenn, vita vit ikki, men væl kundi hent at sambandið nú sleppur at sigla sín egna sjógv av álvara.

sosigaley



Einki við øvund at gera

Dagblaðið er ikki serliga fegið um, at Dimmalætting ikki longur er alment lýsingarblað:

Toganin um almenna kunngerðablaðið endaði við, at lögtingið samtykti, at Dimma skuldi missa sín status sum alment kunngerðablað, og istaðin skuldi landsstýrisfyriritingin umsita eitt alment kunngerðablað, ið "skuldi koma út eftir tørvi" - leysliga mett einuferð um mánaðin.

Blaðið er síðani komið út nakrar ferðir "eftir tørvi" - ein pínigur av einum lógariti, sum er komið út tríggar ferðir í ár.

Við øðrum orðum: Tað einasta tey, ið øvundaðu Dimmu sín status sum alment kunngerðablað,

hava fingið burtúr, er at Dimma, sum áður hevði útreiðslur av at prenta almenningar lógir, nú fær pening fyri tað.

Hetta mál man Dagblaðið hava misskilt úr enda í annan. At politiskir flokkar og onnur talaði at skipanini við at Dimmalætting var alment lýsingarblað hevði als einki við øvund at gera.

Dimmalætting var og er eitt partapolitiskt blað, og júst tí var tað skeið, at hetta blað skuldi hava serstöðu fram um onnur føroysk bløð. At lógir og kunngerðir vóru at finna hvørt um annað við handilslýsingar, lesarabrev og politiskar greinir varð heldur ikki hilsíð at vera skilagott. At Dimmalætting nú fær pengar fyri tað arbeiði hon ger, í hesum føri fyri tað almenna, er einki annað enn rímligt.

Kanska betri møguleikar í andstöðu

14. September kærir sína neyð um ta skeivu gongd í fiskivinnupolitikki okkara tey mongu seinastu árinu. Eisini tey árinu, Tjóðveldisflokkurin ráddi fyri borgum. Blaðið sigur, at flokkurin hevði síni greiðu sjónarmið, men tey vunu ikki frama millum hinar samstarvsflokkarnar. Boð Tjóðveldisflokksins uppá fiskivinnupolitikkin eru hesi:

Tað ber til at fáa fiskastovnarar uppá fótur aftur, men tey fyrstu árinu fer hetta at kosta okkum dýrt. Neyðugt verður at minka um fiskiflota uppá aftur meiri - ella fremja munandi umleggingar. Endamálið má vera, at vit fáa ein fiskiflota, sum hvíli í sær sjálvum, vit mugu landa góðan fisk og

amleiða dygdarvørur og ikki minst; vit mugu fáa okkum teir dugnaligastu solumenninar at standa fyri søluni.

Ella sagt við øðrum orðum: Vit mugu føra besta fiskin til lands úr besta umhvørvinum - og til bestu prísir.

Gera vit tað, so fer nógv at ligga eftir til fiskimenn, arbeiðsmenn- og kvinnur á landi - og tað almenna skal nærur einki gjalda.

Hetta eru Tjóðveldisflokksins sjónarmið, og vit vilja royna at fremja tey í verki.

Tað verður torført at vera ósamdur við hesum sjónarmiðum og torført er at skilja, hví Tjóðveldisflokkurin ikki hevur fingið aðrar við. Hinvegin er eftir okkara tykki mangt sum bendir á, at Tjóðveldisflokkurin, sum hann í dag situr í andstöðu, verður betur førur fyri at fáa síni sjónarmið ígjøgnum.

Lítið nýtt

Tað er ikki á hvørjari forsiðu í føroysku bløðunum, at boðað verður frá, hvør oddagrein-skrivarin er. Men tað ger Dagblaðið í gjár. Har fáa vit at vita, at sjálfur Birgir Danielsen skrivur hesa grein.

Fyrirverandi fiskasølustjórin og núverandi lögtingsmaður skrivur um fíggarlógina, og hevur sjálfandi uppskriftina uppá, hvussu samfelagið skal koma sum frægast burtúr trupulleikunum, men synd er at siga, at nakað nýtt var at frætta hagai.

Uppskriftir er: Tað almenna hevur blandað seg ov nógv upp í tað privata. Høvdur beinleiðis kappast við hetta sama privata. Almannerkið er ov

dýrt og fleiri postar kunnu lættliga verið strikaðir av fíggarlógini.

Men hvat sigur hann so um fiskivinnuna. Hon kann neyvan geva meira av sær. - Stutt og greitt.

At Birgir Danielsen ikki kann hugsað sær til, at fiskivinnan ikki kann geva meira er einki nýtt. Tað hevði hon heldur ikki kunnað við honum sum fyriskipara. Men tibat er eru aðrir, sum nú royna, og teimum hava vit stórt álit á.

